

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Την τελευταία και πιο λαμπρή ημέρα της αγιότατης για τους Ιουδαίους γιορτής της Σκηνοπηγίας, που τελούνταν προς ανάμνηση της καθοδήγησης του Ισραήλ από τον Θεό στην Έρημο του Σινά και την διαμονή τους σε σκηνές, στάθηκε ο Ιησούς μπροστά στο πλήθος και φώναξε: «Εάν κανείς διψά για πνευματικά και αιώνια αγαθά, λύτρωση, ειρήνη και χαρά, ας έρθει κοντά μου και ας πιεί από την αλήθεια που προσφέρω, για να ικανοποιηθούν έτσι οι πλέον βαθιοί και ευγενείς πόθοι του. Εκείνος που πιστεύει σ' εμένα, όπως είπε και η Γραφή, θα γίνει αστείρευτη πνευματική πηγή. Και από την καρδιά του θα αναβλύζουν και θα τρέχουν ποταμοί από ολόδροσο τρεχούμενο νερό». Αυτό το είπε ο Ιησούς εννοώντας το Πνεύμα, που επρόκειτο να λάβουν όσοι θα πίστευαν σ' Αυτόν. Γιατί η Χάρη του Αγίου Πνεύματος, που αναγεννά και σώζει, δεν είχε ακόμη δοθεί σε κανένα, επειδή ο Ιησούς δεν είχε ακόμη δοξαστεί δια της μεγάλης θυσίας Του, της ενδόξου Αναστάσεως και Αναλήψεώς Του».

Πράγματι, σύμφωνα με τους αγίους Πατέρες και το υψηλό περιεχόμενο της σημερινής γιορτής (Κυριακή της Πεντηκοστής), ο σκοπός της επίγειας ζωής μας δεν είναι άλλος από την απόκτηση του Αγίου Πνεύματος. Η υπόσχεση της Παλαιάς Διαθήκης ήταν ο ερχομός του Χριστού και η υπόσχεση της Καινής Διαθήκης ήταν ο ερχομός του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία. Οι γιορτές της Πεντηκοστής και του Αγίου Πνεύματος μάς εισάγουν σε ένα γεγονός που αποτελεί το θεμέλιο της ζωής της Εκκλησίας. Διότι με την κάθοδο του Παρακλήτου, 10 ημέρες μετά την Ανάληψη του Κυρίου, πραγματοποιήθηκε η υπόσχεση που έδωσε ο Χριστός στους Αποστόλους κατά το Μυστικό Δείπνο: «Δεν θα σας αφήσω μόνους και ορφανούς, είπε στους μαθητές Του, αλλά θα ξανάρθω κοντά σας... Το Πνεύμα το Άγιο, που θα στείλει ο Πατέρας στο όνομά μου, ΕΚΕΙΝΟΣ θα σας διδάξει τα πάντα, και θα φέρει στη μνήμη σας όλα όσα σας έχω πει εγώ». Κατά την Πεντηκοστή επανέρχεται ο Χριστός, μετά την Ανάληψή Του, εν Αγίω Πνεύματι, για να ζει μέσα στους πιστούς Του για πάντα. Αυτό σήμαινε ο λόγος του Χριστού κατά το Μυστικό Δείπνο: «Λίγο χρόνο ακόμη και δεν θα με βλέπετε, τους είπε, και πάλι λίγο χρόνο και θα με δείτε». Ο Χριστός δηλαδή θα ζει μεταξύ των πιστών μέσω του Παρακλήτου. Γι' αυτό και η Πεντηκοστή είναι η εκπλήρωση του σκοπού της Δημιουργίας και της ιστορίας, το μεγαλύτερο δώρο στην ανθρωπότητα, αφού κατ' αυτήν έχουμε την ίδρυση της Εκκλησίας.

Ο Παράκλητος, που είναι το τρίτο θείο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος -και όχι φυσικά απλή δύναμη και ενέργεια του Θεού, όπως πίστευαν και πιστεύουν ακραίες προτεσταντικές ομάδες- μεταδίδει τη Χάρη του σ' όλη την κτίση, μέσα από τη Λατρεία. Τα υλικά στοιχεία, όπως είναι το ψωμί, το κρασί, το νερό, οι καρποί, ο χρόνος, ο τόπος, προσφέρονται στον Τριαδικό Θεό, για να αγιασθούν και να ενταχθούν στην πνευματική βασιλεία Του. Αυτό γίνεται με τα μυστήρια και τις αγιαστικές πράξεις της λατρείας μας. Τα μυστήρια αγιάζουν την ύλη και την μεταβάλλουν σε φορέα της άκτιστης Χάρης του Θεού. Προσφέρουμε λόγου χάρη «άρτον και οίνον» στη Θεία Ευχαριστία, και κοινωνούμε Χριστό και σωτηρία. Το λάδι αγιάζεται δια του Ευχελαίου, το νερό δια του Βαπτίσματος και του αγιασμού. Ακόμα και το λιβάνι συμβολίζει την πνευματική ευωδία που πρέπει να αναδίδει η

ζωή του χριστιανού. Η Εκκλησία ζει επομένως στη θεία Χάρη και τη μεταδίδει συνεχώς στον κόσμο. Δεν υπάρχει ατομικιστική σωτηρία, μακριά από την μεγάλη οικογένεια που λέγεται ενορία και εκκλησιαστική ζωή. Ο Ορθόδοξος χριστιανός άλλωστε μαθαίνει να ζει, λίγο ή πολύ, μέσα στο κλίμα της άσκησης, της προσευχής και της λατρείας, και να ζητεί με αυτά το Άγιο Πνεύμα, διότι δεν μπορεί κανείς να δεχθεί το Χριστό ως Σωτήρα και Κύριο χωρίς τη Χάρη του Παρακλήτου.

Η Πεντηκοστή επίσης υπήρξε, και είναι για τον κόσμο, μια διόρθωση της σύγχυσης που υπέστη με την Βαβέλ. Επαναφέρει στο Θεό, και προσφέρει τα χαρίσματα του Θεού στους ανθρώπους, με κορυφαίο χάρισμα την αγάπη, την αγάπη μάλιστα προς τους εχθρούς, που είναι ανύπαρκτη στις προχριστιανικές και εξωχριστιανικές θρησκείες. Η Εκκλησία, χωρίς το Άγιο Πνεύμα, δεν θα διέφερε άλλωστε από κάποιο ίδρυμα, ή θα ήταν ένα φιλανθρωπικό σωματείο και μόνο, ή κάποια ιστορική λέσχη, αφού δεν θα αποτελούσε ζωντανή και Θεανθρώπινη κοινότητα. Δια του Παρακλήτου η Εκκλησία είναι όμως χώρος αναγέννησης και γνήσιας θεραπείας. Ο πιστός, στην πορεία της ζωής του και στον αγώνα του, όσες φορές τραυματιστεί από την αμαρτία, μπορεί να καταφύγει στην Εκκλησία, γιατί κατά τον ιερό Χρυσόστομο, η Εκκλησία είναι 'ιατρείο πνευματικό', δηλαδή πνευματικό νοσοκομείο. Οι άγιοι άλλωστε θαυματουργούν γιατί είναι κατοικητήρια της άκτιστης δόξας του Θεού.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι ο σκοπός της ζωής των χριστιανών, το νόημα της ζωής, είναι η αγιότητα και η σωτηρία και αυτά χορηγούνται από το Πνεύμα το Άγιο. Σε κάθε Θεία Λειτουργία ακούμε: «κάθε καλό χάρισμα και κάθε τέλειο δώρο είναι από τον Ουρανό και κατεβαίνει από εσένα, τον Πατέρα των φώτων», δηλαδή από τον Τριαδικό Θεό, καθώς και ο Παύλος με μοναδικό τρόπο ευλογεί: «Η χάρη του ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και η αγάπη του ΘΕΟΥ και η κοινωνία του ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ να είναι με όλους εσάς».